

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 120.551 van 13 juni 2003
in de zaken A. 121.221/XIV-10.050
123.266/XIV-10.661
123.267/XIV-10.662.

In zake :

I. XXX,
II. XXX,
III. XXX,
die allen woonplaats kiezen bij
Advocaat L. CRAPS,
kantoor houdende te 3910 NEERPELT,
Pastorijstraat 15

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Iraanse nationaliteit, op 17 mei 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 3 april 2002 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Iraanse nationaliteit, op 27 december 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 29 oktober 2001 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Iraanse nationaliteit, op 27 december 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 29 oktober 2001 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd haar als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikkingen van 7 juli 2002 en 8 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikkingen van 25 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 mei 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. CRAPS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de procedure.

Overwegende dat XXX, zijn echtgenote XXX en zijn broer XXX ieder in een afzonderlijk beroep opkomen tegen de weigering hen als vluchteling te erkennen; dat de beslissing ten aanzien van de echtgenote steunt op de niet-erkenning van haar echtgenoot als vluchteling; dat de beslissing ten aanzien van de broer onder meer steunt op de niet-erkenning van beide andere verzoekers als vluchteling; dat, in het belang van een goede rechtsbedeling het dan ook aangewezen is de drie beroepen wegens verknochtheid samen te behandelen en te berechten;

2. Over de gegrondheid van de beroepen.

2.1. Het beroep van XXX.

2.1.1.1. Overwegende dat in het eerste middel verzoeker laat gelden dat de bestreden beslissing genomen is met schending van artikel 6.1 van het E.V.R.M., meer bepaald van het erin vervat beginsel van de onpartijdigheid, doordat de gemachtigde bijzitter van de Eerste Nederlandse Kamer, die de bestreden beslissing heeft genomen, al bij beschikking van 24 september 2001 het beroep als kennelijk ongegrond beschouwde, wat een inhoudelijk oordeel over de grond van de zaak inhield, terwijl er geen enkele twijfel of schijn mag bestaan dat de rechter een vooroordeel zou hebben;

2.1.1.2. Overwegende dat artikel 6.1. van het E.V.R.M. in deze niet toepasselijk is daar de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen geen uitspraak over burgerlijke rechten, noch over de gegrondheid van de strafvervolgung doet; dat het eerste middel moet worden verworpen;

2.1.2.1. Overwegende dat in het tweede middel verzoeker aanvoert dat artikel 57/12, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, welke wetsbepaling in zijn geval werd toegepast, het gelijkheidsbeginsel, gewaarborgd door de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, schendt waar het bepaalt dat de voorzitter of de gemachtigde bijzitter die geoordeeld heeft dat het beroep kennelijk ongegrond is, dit beroep zelf als alleenrechtsprekend lid mag behandelen, dat deze wetsbepaling aldus wat het beginsel van de onpartijdigheid betreft, een verschil in behandeling inhoudt in vergelijking met andere rechtzoekenden in burgerlijke, fiscale, strafrechtelijke en handelsgeschillen terwijl er voor dit onderscheid geen objectieve en redelijke verantwoording bestaat, dat hieromtrent een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof moet worden gesteld;

2.1.2.2. Overwegende dat het middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, de openbare orde niet raakt en derhalve niet voor het eerst voor de Raad van State kan worden aangevoerd; dat verzoeker verzuimd heeft dit middel te gelegener tijd voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen in te roepen; dat het tweede middel niet ontvankelijk is;

2.1.3.1. Overwegende dat in het derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en van de motiveringsplicht, verzoeker laat gelden dat wordt nagelaten om op gepaste en noodzakelijke wijze te antwoorden op alle door hem concreet aangehaalde feitelijke omstandigheden en dat zijn relaas beantwoordt aan alle criteria zoals gesteld in de Vluchtelingenconventie;

2.1.3.2. Overwegende dat blijkens de bestreden beslissing geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas, omdat, ten eerste, “in het licht van zijn economische toestand, van zijn frustratie ingevolge zijn professionele achterstelling en van zijn onzinnige reactie op de vraag naar het binnenlands vestigingsalternatief, het gebrek aan (...) bewijs betreffende de gerechtelijke en administratieve procedures zijn voorgehouden feitenrelaas niet aannemelijk maakt” en omdat, ten tweede, blijkens recente informatie Armeense christenen als religieuze minderheid niet worden vervolgd door de Iraanse autoriteiten; dat zodoende genoegzaam wordt aangegeven waarom het voorgebracht feitenrelaas niet kan worden aanvaard; dat, als administratieve cassatierechter, het de Raad van State niet toekomt de beoordeling ten gronde van de feitenrechter over te doen; dat het derde middel niet gegrond is;

2.2. Het beroep van XXX.

2.2.1. Overwegende dat het eerste en tweede middel identiek zijn aan de door haar echtgenoot ingeroepen middelen en om identiek dezelfde redenen moeten worden verworpen;

2.2.2.1. Overwegende dat in het derde middel verzoekster laat gelden dat de bestreden beslissing genomen is met schending van artikel 1, (A), 2, van de Vluchtelingenconventie en van de motiveringsplicht doordat wordt gesteund op de beslissing die ten aanzien van haar echtgenoot wordt genomen terwijl deze beslissing wegens schending van artikel 1, (A), 2, van de Vluchtelingenconventie en van de motiveringsplicht moet worden vernietigd;

2.2.2.2. Overwegende dat, indien het beroep van verzoeksters echtgenoot wordt verworpen, deze beslissing definitief wordt en de onwettigheid ervan niet langer kan worden aangevoerd;

2.3. Het beroep van XXX.

2.3.1. Overwegende dat het eerste en het tweede middel identiek zijn aan de door zijn broer ingeroepen middelen en om identiek dezelfde redenen moeten worden verworpen;

2.3.2.1. Overwegende dat in het derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, (A), 2, van de Vluchtelingenconventie en van de motiveringsplicht, verzoeker laat gelden dat wordt nagelaten op gepaste en noodzakelijke wijze te antwoorden op alle door hem concreet aangehaalde feitelijke omstandigheden en dat zijn relaas beantwoordt aan alle criteria zoals gesteld in de Vluchtelingenconventie;

2.3.2.2. Overwegende dat verzoeker bevestigt dat zijn aanvraag verbonden is aan de asielaanvraag van zijn broer en diens echtgenote (pagina 10 verzoekschrift); dat de te zijnen opzichte genomen beslissing dan ook al genoegzaam gemotiveerd is door de verwijzing naar de niet-erkenning van zijn broer en schoonzuster als vluchteling; dat indien de beroepen van deze laatsten worden verworpen, de te hunnen opzichte genomen beslissingen definitief worden en de onwettigheid ervan niet langer kan worden aangevoerd;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de beroepen tot nietigverklaring worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nummers A. 121.221/XIV-10.050, 123.266/XIV-10.661 en 123.267/XIV-10.662 worden gevoegd.

Artikel 2.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de beroepen, bepaald op 522,06 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien juni tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.